

MŪSŲ LIETUVA

NR.41 (1419) XXVII. 1975 M. SPALIS - OUTUBRO 9 D. - 1,00 kruzeiras
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

MUMS BŪTINA IŠEITI VIEŠUMON

Pabaltiečių Meno ir kultūros paroda rugpiūčio 22-31 nepaėjo nepastebėta vietinės spaudos. Kai kurie laikraščiai apie tai rašė net kelis kart savaitės bėgy. Turimomis žiniomis, apie parodą kalbėjo DIÁRIO DE S. PAULO (VIII 21, 24, 31), FOLHA DE S. PAULO (VIII 25, 26 - net dviejose vietose -, 28,31), DIÁRIO DA NOITE (VIII 21, 25 ir IX 2), NOTÍCIAS POPULARES (VIII 21, 26), REPORTER - Goiania (IX 2). Jei pridėtum dar ir radijo bangomis perduotas informacijas apie parodą ir apie tose parodose atstovaujamas tautas, susidarytų gan platus mums taip reikalingos propagandos vaizdas.

„Apie 10 tūkstančių asmenų aplankė 5-tąją Pabaltiečių Meno ir kultūros parodą. Estijos, Latvijos ir Lietuvos - Rooseveltto aikštėje, São Paule, „rašo, pavyzdžiui, DIÁRIO DA NOITE (IX 2). Ir cituoja per parodos uždarymą girdėtus žodžius: „Ši paroda vaizdžiai parodo, kad Estija, Latvija ir Lietuva turi seną savitą kultūrą ir vertos savarankiškai valdytis. Gi dabar jos rusų-sovietų valdomos ir kenčia po nežmonišku komunizmo jungu.... Giedodami šioj laisvoj žemėj savo tėvynių himnus, linkime savo broliams, kad jie netolimoje ateity galėtų jus giedoti laisvose ir nepriklausomose Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje“.

Laikraštis dar primena, kad ateinančiais metais pabaltiečiai minės savo imigracijos į Braziliją 50 -metį.

Aprašydami parodą, įvairūs laikraščiai vienu ar kitu būdu vis priminė Pabaltijo tautų tragediją, smerkė Vakarų nusileidimą neribotam Kremliaus gobšumui, išskėlė tų tautų gajumą, išgarsino „didžiausio Lietuvos dailininko ir muziko“ Konstantino Čiurlionio gimimo šimtmetį ir panašiai.

Vien tik stebint iš šio propagandos taško, niekam, manau, nekils mintis, kad... tos parodos jau atsibodo, kad iš jų jokios

naudos, kad tai vieno kurio nors užsispyrimas, ir pan. Priešingai matom, kad vienas iš nedaugelio mūsų dar turimų ginklų kovoje už Tėvynės ir tautos laisvę: išeiti viešumon. Išeiti viešumon su savo istorija, savo menu, savo papročiais, savo kalba, savo kultūradalykai, kurie, kitus praturtina, ir kurių, kiti pažinę, mums teisėtai pavydi. Tik, nelaimei, mažai, per mažai juos pažįsta. O čia tai jau mūsų apsileidimas.

Išeiti ir su savo tautos tragedija - lietuvių tautos naikinimu. Tai žmogžudystė; dargi visos tautos žudymas - genocidas. Tai nusikaltimas prieš visą žmoniją, o mums mūsų tautos naikinimas. Tą turim smerkti; nuo to turim gintis ir ginti kitus. Štai, kodėl mūsų pareiga priminti mūsų tautos tragediją.

Prie progos galima priminti kad šių metų birželinių minėjimų atveju apie „Genocídio dos povos bálticos“ kalbėjo ne tik vietiniai laikraščiai, o ir tolimesni, kaip A VOZ DO VALE DO PAIRAIBA - Taubaté (VII 22), DIÁRIO DE LIMEIRA (VII 19), O MOMENTO - Corumbá, MT (VII 23), FOLHA DE PIRAJÚ (VII 19), O TAQUARYNENSE - Taquari, RS (VIII 2).

Bet visa tai tik vieno ar dviejų tautiečių iniciatyva, pasinaudojant komiteto PRO LIBERDADE tarpininkavimu. Būtų buvę galima pasiekti daug daugiau ir daug plačiau, jei daugiau tautiečių būtų paruošę daugiau medžiagos.

„Ateinančiais metais pabaltiečiai minės savo imigracijos Brazilijon 50-metį“, jau praneša brazilų publikai DIÁRIO DA NOITE (IX 2). Reikėtų, kad visi tai žinotų, kad visi laikraščiai apie tai rašytų.

O kaip mes, lietuviai, minėsime šią sukaktį? Reikia jau iš anksto galvoti. Mat, 1976 metai jau prieš akis.

PG

LATVIAI, ESTAI IR MES

Jūratė Statkutė de Rosales

Pabaltiečiai dalyvavę Clevelande Pavergtųjų Tautų Savaitės minėjime

Trys tautos, sujungtos bendro likimo. Trys tautos, kurios žino, kad jų ateitis bus vienoda. Trys tautos, kurių susijungimas, jei jis būtų įvykęs prieš 57 metus, gal būtų pakeitęs mūsų visų likimą.

Trys tautos, kurios šandien žino, kad jų tolimesnė gyvybė ir ateitis priklauso nuo jų sugebėjimų susijungti. Trys tautos, kurios nori, bet nemoka susijungti, net tuomet, kai stovį mirties aki vaizdoje.

Mūsų bendravimai su latviais ir estais susiveda į VLIKŲ pasirašytus bendros veiklos sutarimus, į kurių žurnalų leidimą, į atsitiktinius parašų rinkimus, į retkartinį moterų sąjungų suėjimą, ir į vieni vienintelį BATUNĄ. Populiariaus, visiems prieinamo bendravimo tarp estų, latvių ir lietuvių bendruomenių — kaip ir nėra.

Kadaise, anais 1918 metais, ilgų šimtmečių skirtumai politinėje, ekonominėje ir religinėje mūsų trijų tautų raidoje buvo išvystę stiprius tautinių psichologijų skirtumus. Negana to, tautinio atgimimo sąjudžiai taipogi nesuvokė, kad norint sukurti gyvuotinas valstybes, drauge su tautine sąmone mums reikėjo skiepyti pabaltiečių tarpusavės vienybės sąvoką. Mūsų tarpe tuomet nebuvo nei natūralios tautinių būdų tapatybės, nei sąmoningai įgyto noro siekti tos tapatybės.

Sąlygos keičiasi. Šandieną, jaunas estas, latvis ir lietuvis augo vienodose aplinkybėse. Virš pusę šimtmečio, visų trijų kraštų ekonominė, politinė, švietimo sąly-

gų, kultūrinio lygio trajektorija buvo vienoda ir joje susiformavo kelios kartos su panašiais, ar net vienodais, psichologiniais bruožais. Religinis skirtumas irgi pamažu niveliuoja ekumeninis judėjimas. Iš kitos pusės, išgyventos tragedijos priveda mus prie sąmoningai įgyto įsitikinimo, kad mūsų tolimesnės gyvybė laidas glūdi susivienijime.

Į kalbos skirtumus modernus žmogus irgi žiūri kitaip, negu jo senelis, anais 1918 m žiūrėjo. Anuomet buvo naviaviai galvojama, kad skirtinga kalba nurodo skirtingas tautas ar rases. Šandieną žinome, kad kalba yra nepastovus elementas, kintantis lengvai, greitai, pagal įvairius politinius atsitiktinumus. Jei mums kyla kokie klausimai dėl mūsų kalbų skirtumų, tai verčiau: 'kada ir kokiose itakose lietuvių ir latvių kalbos išsiskyrė?', arba 'kodėl arijų gentys, atėjusios į ugro-finų apgyventas sritis, Lietuvoje ir Latvijoje išlaikė savo kalbą, o Estijoje perėmė ugro-finų kalbą?'

Daugiau klastukų mūsų tarpe nėra. Visa kita mus jungia. Tačiau vis dar neišmokome lietuvių, latvių ir estų bendravimą nukelti nuo oficialiųjų popierių, kad jį ištraukus į mūsų kasdieninį gyvenimą.

Kol to nepadarysime, mes kartosime tas pačias klaidas kurias padarė mūsų seneliai, laiku nepasirūpinę sukurti plačią, populiariaus pobūdžio suartėjimo platformą. Pirmą žingsnį ta prasme turėtų duoti mūsų organizacijos, ypač jaunimo organizacijos

DIRVA

KAIP BUVO SUPLANUOTA AGRESIJA PRIEŠ LIETUVĄ

Juozas Audėnas, Vliko vicepirmininkas, per Radio Liberty, į Lietuvą pasakė šią kalbą:

Tarybų Sąjungos vyriausybė, susitarusi su nacių Vokietija, savo agresiją prieš Lietuvą pradėjo 1939 metų rugsėjo mėnesį, kai drauge su vokiečiais okupavo Lenkiją. Tarybinė vyriausybė iškvietė į Maskvą Lietuvos užsienio reikalų ministerio Juozo Urbšio vadovautą delegaciją ir grąšinimais priverstė ją priimti tarybų valdžios reikalavimą – penkiolika metų įsileisti į Lietuvą Raudonosios Armijos igulas.

Tai buvo pirmasis tarybinės agresijos aktas prieš Lietuvą. 1940 metų gegužės 25 dieną, Lietuvos atstovui Maskvoje dr. Natkevičiui, Molotovas įteikė raštą, kad Lietuvoje neva pradėję dingti tarybiniai igulos kareiviai. Tai buvo gryna netiesa – piktos valios fabrikacija. Lietuvos vyriausybė sudarė komisiją tiems kaltinimams ištirti. Komisijai pirmininkavo teisingumo ministeris dr. Antanas Tamošaitis. Lietuvos vyriausybė pakvietė į komisiją ir Raudonosios Armijos atstovus, tačiau Tarybų Sąjungos vyriausybė savo atstovų nedavė ir iš viso atsakė su komisija bendradarbiauti.

Šis Lietuvai mestas kaltinimas buvo antrasis tarybinės agresijos aktas. Vokietijos kariuomenei baigiant užimti Prancūziją, Stalinas pasiuntė Hitleriui sveikinimo telegramą ir pačiame karo eigose įtempime Vakaruose, 1940 m. birželio 14-sios naktį, tarybinė vyriausybė įteikė Lietuvai ultimatumą ir reikalavo jį atsakyti per dešimt valandų.

Tai buvo trečiasis ir lemiantis agresijos aktas. Ultimatumė buvo išdėstyti trys labai griežti reikalavimai, būtent:

PIRMA, kad tuojau būtų atiduoti teismui buvęs vidaus reikalų ministeris Skučas ir valstybės saugumo departamento direktorius Povilaitis, kaip provokacinių veiksnių prieš tarybinę igulą Lietuvoje tiesioginiai kaltininkai.

ANTRA, kad tuoj būtų suformuota Lietuvoje tokia vyriausybė, kuri sugebėtų ir būtų pasiryžusi laiduoti garbingą Tarybų Sąjungos ir Lietuvos savitarpinės pagalbos sutarties įgyvendinimą

ir ryžtingai sutramdyti sutarties priešus.

TREČIA, kad tuojau būtų laiduotas laisvas tarybinės kariuomenės, kiek jos bus reikalinga, įleidimas į Lietuvą.

Į šiuos visus reikalavimus Lietuvos vyriausybė turėjo atsakyti iki birželio 15 d. 10 val. ryto. Lietuvos vyriausybės atsakymo negavimas iki to termino būsiąs vertinamas kaip atsisakymas vykdyti aukščiau nurodytus Tarybų Sąjungos reikalavimus.

Gavusi šį ultimatumą, Lietuvos vyriausybė ir kariuomenės vadovybė skubiai t.y. 1940 m. birželio 15 dienos 1 val. ryto, susirinko prezidentūroje posėdžiui, kuriam primininkavo pats Respublikos Prezidentas Antanas Smetona. Posėdžio pradžioje ministeris pirmininkas Antanas Merkys perskaitė visus ultimatumė Lietuvai išdėstytus reikalavimus. Prezidentas Smetona pradėjo aiškinti tuos ultimatumo reikalavimus paeiliui. Jie visi rodė Tarybų Sąjungos pasikėsinimą prieš Lietuvos valstybinę nepriklausomybę nes jau žymiai anksčiau buvo žinoma, kad Lietuvos pasienyje Tarybų Sąjunga turėjo sutraukusi didelius savo kariuomenės telkinius. Vėliau paaikškėjo, kad ten būta net trijų korpusų.

Maskvos reikalavimai buvo ilgai diskutuoti: Prezidentas ir kai kurie ministrai siūlė ultimatumą atmesti, o jei bus jėga veržiamasi į Lietuvą – pasipriešinti ginklu. Kiti posėdžio dalyviai priminė, kad pasienyje yra milžiniški Raudonosios Armijos telkiniai, o viduje igulos, tad stoti į karą prieš Tarybų Sąjungą lietuvių tautai būtų pražūtinga. Po to visų buvo sutarta, kad dėl sutarčių lauzymo Tarybinei valdžiai reikia pasiūsti protestą. Pagaliau, vyriausybei pritariant, Prezidentas pavedė generolui Stasiui Raštikiui sudaryti naują vyriausybę ir tuojau vykti į Maskvą išsiaiškinti susidariusią padėtį. Maskva Raštikio kandidatūrą atmetė ir pranešė, kad naujai vyriausybei padėti sudaryti atvyks komisarų tarybos pirmininko pavaduotojas Dekanozovas.

Neilgai trukus, t.y. birželio 15-sios vidudienį, tarybiniai tankai pradėjo slinkti per sieną, jų lėktuvai nusileisti mūsų aerodromuose ir visur statyti savo sargybas.

Šiuo ketvirtuoju savo brutalią agresijos aktą Tarybų Sąjunga įvykdė seniai suplanuotą Lietuvos okupaciją, kuri tebesistėsia ir dabar. Prezidentas Smetona, palikęs ministeriui pirmininkui Merkiui eiti prezidento pareigas, su prezidentūros štabu ir savo šeima, protesto ženklan, pasitraukė į Vokietiją. Krašto apsaugos ministeris generolas Kazys Musteikis taip pat ten išvyko. Komisaras Dekanozovas savo grąšinimais sudarė marionetinę Justo Paleckio vyriausybę. Per šią vyriausybę

Kremlius į savo rankas paėmė visą Lietuvos gyvenimą.

Tai buvo tarybinės valdžios nuo seniai suplanuota agresija. Tai Maskvoje, liepos 1 d., pats komisarų tarybos pirmininkas Molotovas patvirtino marionetinės Paleckio vyriausybė užsienio reikalų ministeriui Krėvei-Mickevičiui. Cituoju Molotovo žodžius:

‘Jeigu dar rusų carai, pradėdant Jonu Baisiuoju, siekė prasiveržti į Baltijos jūras, tai ne dėl asmeniškų užgaidų bet todėl, kad to reikalavo rusų valstybės ir tautos išsivystymo eiga. Būtų nedovantina, kad Tarybų Sąjungos vyriausybė dabar nepasinau dotų proga, kuri gali kitą kartą nepasikartoti’.

(E)

Ukrainietis lietuviams

Derbyje, lietuviams minint Vasario 16, ukrainiečių atstovas MYRON MATZCAK, nuoširdus lietuvių bičiulis, prabilo, visų nustebimui, gražiai lietuviškai ir kalbėjo:

Visų pirma norėčiau prisiminti tuos Lietuvos patriotus, kurie prieš 57 metus paskelbė Lietuvą nepriklausoma. Tai, žinoma, nebuvo įmanoma be karių aukos. Daugelis jūsų jaunų vyrų atidavė savo jaunystę kovoje už Lietuvos nepriklausomybę, už tautos laisvę ir vienybę. Rusų carai despotai negalėjo palaužti kilnios lietuvių tautos laisvės troškimo, nes lietuviai patriotai ryžosi neprarasti savo tautos buvusios galybės.

Keturioliktam ir penkioliktam šimtmečiuose Lietuva buvo ta galingoji valstybė Rytų Europoje. Josios sienos tęsėsi nuo Baltijos jūros iki Juodųjų jūrų. Ją sukūrė tokie žymūs kunigaikščiai, kaip Gediminas, Algirdas ir Vytautas.

Sėkmingi laimėjimai istoriškų kovų uždegė lietuvius patriotus priešintis agresoriui ir laikui atėjus, jie be baimės stoji kovon, kuri baigėsi laimėjimu. Po ilgos vergijos Nepriklausoma Lietuva vėl užėmė garbingą vietą laisvame pasaulyje.

Daug kartų aš klausiau savo žmonos (Onos Baltrušaitytės, Red.) pasakojimo, kaip įspūdingai būdavo atžymima Vasario 16 laisvoje Lietuvoje. Deja, džiaugsmas

ŠALTINIS

Myron Matzcek

nebuvo ilgas. Ir šiandien vėl, kaip ir prieš 1918 metus, lietuvių tauta kovoja prieš agresorių.

Kaip malonu žinoti, kad lietuvių tauta pasilieka ištikima savo religijai, savo istorijai ir kultūrai. Didėjantieji moralinio ir fizinio pobūdžio persekiojimai atsimuša į didėjančią, užsigrūdinusią lietuvišką rezistenciją ir uždega daugiau didvyrių kovotojų už Lietuvą, už žemę, paaukotą Švenčiausiajai Marijai.

Niekas negali numatyti, kaip ilgaita kova turės tęstis. Tačiau mes esame gyvi liudininkai didžiųjų imperijų išnykimo. Tikėkimės, kad dienos ir tos žiauriosios paskutinės imperijos yra suskaičiuotos.

Žvelkime į tą laimingą dieną, kai lietuviai iš viso pasaulio kraštų susitiks vėl savo laisvoje Tėvynėje. Džiaugsmo varpai gaus, ir laisvoji tauta vėl džiugiai giedos:

Lietuva Tėvynė mūsų,
tu didvyrių žemė...

SPALVOTĄ FILMĄ “Ošia ažuolas” Vilniaus televizijai sukūrė scenarijaus autorė M. Statkevičienė, rež. V. Pupluskis ir operatorius R. Oškinis. Filmas yra rudenėjančios gamtos peizažas, pradedamas ir baigiamas seniausiu Lietuvos ažuolu Stelmužėje. Atskiri fragmentai žiūrovus nukelia į liaudies buitės muzėjų Rumšiškėse, Vilniaus Lazdynų rajoną, prie Ablingos skulptūrų Žemaitijoje. Filmo vaizdus jungia ne žodiniai komentarai, o muzika.

MEDICININES PARAZITOLOGIJOS PROBLEMAS bendromis jėgomis jau beveik 20 metų sprendžia Lietuvos Mokslų Akademijos zoologijos ir parazitologijos institutas su Čekoslovakijos Bratislavos universiteto medicinos fakulteto parazitologijos institutu. Aukso medalį už vaisingą bendradarbiavimą Bratislavos universitetas paskyrė prof. dr. S. Biziulevičiui, Vilniaus parazitologijos laboratorijos vadovui. Jį atvežė ir įteikė dr. L. Bergendis.

PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO TREČIOJO KONGRESO REIKALU

TIK 3 MĖNESIAI LIGI III PL JAUNIMO KONGRESO!

LIETUVI, KONGRESO PASISEKIMAS TAVO RANKOSE!

DIRBKIM KARTU +
ESTÀ NA HORA DE COLABORAR

SAUGOKIM MUMS PATIKĖTĄ TURTĄ

RAŠO JAUNIMAS

Eglė Turūtaitė

Kiekviena tauta, o ypač su ilga istorine praeitimi, saugo savo didelius kultūrinius ir dabar dar kontrastus ir ne visiems žinomus lobius.

Praeities ir dabarties istorikai ir archeologai deda visas pastangas, kad kiekviena dabar gyvenanti tauta neišnyktų, nepalikusi ženklo ateinančioms kartoms, jog šioje vietovėje, šioje orbitoje gyveno tauta arba tautinė grupė, kuri paliko žmonijai tam tikras vertybes, tam tikrus pėdsakus.

Tremtinių didesni ar mažesni vienetai, apsigyvenę vienoje ar kitoje vietovėje, neturėtų būti traša juos priglaudusiam kraštui. Jie neturėtų nutausti. Susigrupavę į atitinkamus kultūrinius vienetus, turėtų stengtis parodyti čia gyvenantiems, kad ir kitos tautinės grupės, atitrūkusios nuo gimtojo krašto, yra kultūringos tautos ainiai su ne visiems čia gyvenantiems žmonėms žinoma ar suprantama kultūra.

Kad pagyvintumėm šiame krašte esamus savo kultūrinius vienetus, turime pritraukti kiekvieną čia gimusį savo tautietį į lietuvišką tautinį būrį, suteikdami kuo daugiau išsamesnių žinių apie mūsų tautos garbingą praeitį, istoriją. Nepamirština, kad tik mes kovojame už savąją kultūrą. Mūsų tėvai, seneliai ir proseniai tai darė. Jie irgi, gyvendami už etnografinės Lietuvos ribų, nenutauto, nepasidarė kitos tautos nariai, savojo gimtojo krašto atplaišos, neištikimi pasidavėliai. Man, dar mokantis tremties lietuviškoje mokykloje, įstrigo mintys, parašytos dviejų autorių, puoselėjančių ir ginančių savąją kultūrą, pasisakymai: "Neiti į kapą be likusio ženklo, kad žmogumi buvęs," ir "Didi garbė svetimą kalbą mokėti, bet didelė gėda savosios nemokėti".

Eglė Turūtaitė, 20 m. amžiaus studentė, atstovaus Grand Rapids, Mich., jaunimui Pasaulio lietuvių jaunimo trečiajame kongrese, Pietų Amerikoje. Ji yra veikli skautė ir atletininkė, priklauso lietuvių chorui ir tautinių šokių grupei "Sietynui".

Dabar taip galvoju ir patarčiau kiekvienam čia gimusiam jaunuoliui ar jaunuolei pirmiausia gerai išmokti savąją kalbą, lankant šio krašto lietuviškas mokyklas. Reikia kiekviena proga nesišykštėti — nebijoti pasisakyti, kad esi lietuvių kilmės, kad esi lietuvis ir stengiesi pasisavinti tėvų kalbą. Gerai susipažinus su savo kultūros lobiais, reikia juos populiarinti savoje ir sveimtaučių aplinkoje.

Reikia stengtis įrodyti savo mokytojams, kad, pasisavindamas dėsninguosius dalykus, išsiskirti iš kitų mokslo draugų tarpo savo žiniomis apie Lietuvą ir jos kultūrą. Reikia kiekviena proga draugiškai ir įtikinančiai iškelti Lietuvos reikalus ir jos kovą dėl laisvės. Turime kiek galima daugiau savo varda, iškelti kitataučių tarpe.

TĖVŲ ŽEMĖ LIETUVA, MŪSŲ ŠIRDY VISADA — PĀTRIA DE NOSSOS PAIS, LITUANIA, TU ESTARÁS SEMPRE EM NOSSOS CORAÇÕES.

NAKVYNIŲ KOMISIJA

Telefonai ir adresai:

Petras ir Roseli Bilevičiai — R. Inhagapi, 65 — tel. 274-4047
Vytas Bacevičius — R. Pedro de Godoi, 396 — tel. 63-9343
Angelika Trūbienė — R. Marechal Malet, 451 — tel (darbo) 273-0338.
Arnaldas Zizas — R. das Heras, 1248.

LIDERANÇA ENTRE OS JOVENS DE ORIGEM LITUANA

(Tęsinys iš praeito numerio)

A liderança pode aprender-se. Esta concepção supõe, com absoluta clareza, que os comportamentos de liderança podem ser aprimorados, não são fixados pela hereditariedade nem pelas experiências de infância. Aprender „iniciativa” é difícil ou mesmo impossível. Mas aprender, por ex., a sumariar, no momento exato, as contribuições de outros membros de um grupo é perfeitamente possível.

Nos grupos formais, o líder é escolhido pelos membros ou designado por alguém de fora; nos grupos informais inicialmente não há líder mas, se o grupo for estável, dentre de algum tempo um dos membros assumirá a liderança. Embora não se possa afirmar que existem pessoas destinadas a serem líderes, certos traços de personalidade (como inteligência, autoconfiança, capacidade de realização) parecem ser propícios ao exercício de liderança.

Tudo isto foi falado de um modo geral e pode perfeitamente ser aplicado em qualquer grupo, inclusive de jovens de origem lituana.

28/9/75 Helena Bareišis.

FAMÍLIAS MISTAS (Resumo)

A segunda imigração lituana, teve seu início em 1926 a 1929, em que maioria era constituída de jovens, cuja idade média era de 20 anos para cima. A primeira foi em 1868 que teve lugar na América do Norte. Ainda houve a terceira imigração em 1949, que trouxe 40.000 lituanos (para os EUA). Hoje, notamos que a imigração de lituanos para outros países é difícil.

Somente na Alemanha, ainda, é viável a vinda de lituanos (da Lituânia). Este fato ocorre pelo pacto que houve na guerra entre a União Soviética e a Alemanha, que dizia o seguinte: quem fosse descendente de alemão poderia sair da Lituânia. Portanto temos na Alemanha 120.000 pessoas deste tipo.

No Brasil temos o fichário de 3000 famílias lituanas (contando-se em cada família 5 membros). A maioria delas são famílias mistas, isto é, só um dos pais é lituano, o outro de qualquer outra nacionalidade.

Isto pode levar a dois casos distintos. Ou os filhos falam lituano, participam de atividades, ou não. Depende do pai ou da mãe (lituano), ensinar-lhe a língua lituana, incentivar-lhe a participar de várias atividades.

Daiva Vaitkevičiūtė, JAV LJS pirmininkė, Jaunimo Kongreso talkinininkė São Paule

JAUNIMO KONGRESO KALENDORIUS

Lapkričio 25, baigiasi registracija važiuojančių į Argentiną ir Urugvajų Jaunimo kongreso ekskursija.

Grudžio 6-7, PLJK trijų kraštų paskutinis bendras posėdis, Buenos Aires.

Grudžio 17 ar 18, autobusai su jaunimu ir kongreso svečiais išvyksta iš SP į Buenos Aires.

Grudžio 20, Jaunimo kongreso stovykla prasideda prie Buenos Aires, Pilar mieste.

Grudžio 25, stovykloje kalėdinė šventė.

Grudžio 26, Jaunimo kongreso šventė („atidarymas”) San Martin teatre, Bs. As.

Grudžio 27, Talentų vakaras, Montevideo, Urugvajuje.

Grudžio 28, Montevidejuje Kongreso menų mugė ir šokių vakaras.

Grudžio 29, autobusai išvyksta iš MVD į São Paulį.

Grudžio 31, Naujuju Metų sutikimas, Clube Homs, Av. Paulista.

Sausio 1 - 6, PLJK Studijų savaitė Itaiaci, Vila Kostka.

Sausio 1 - 6 ir 8-9 svečių ekskursijos po São Paulo, Rio de Janeiro ir kitur.

Sausio 6, 19:30, Jaunimo kongreso uždarymas ir tūkstantinio vėjus diplomų įteikimas, Palácio das Convenções, Anhembi.

Sausio 7, Kongreso tautinių šokių šventė.

Šiame kalendoriuje dar bus įtraukti kiti renginiai: parodos, ekskursijos, pamaldos, vakarienės, apeigos prie paminklu, svečių atvykimo datos ir panašiai.

Notamos que nas famílias lituanas onde há 3 filhos para mais, o filho mais novo sempre fala muito pouco a língua lituana ou praticamente só entende.

Isto deve-se ao fato de os irmãos não falarem com ele em lituano e sim em português.

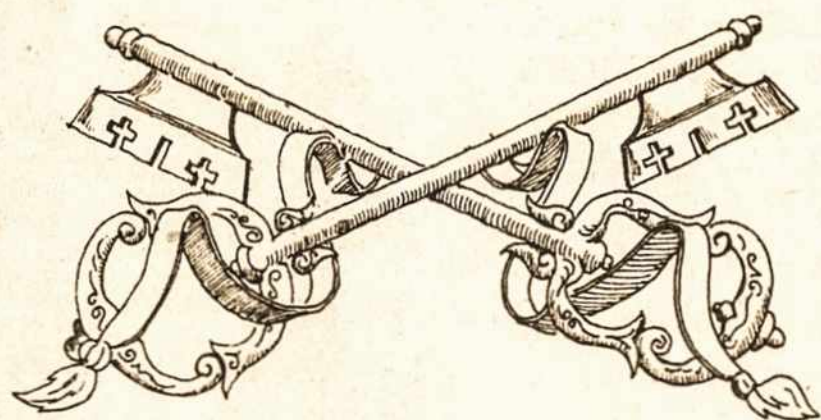
Pelo exposto, devemos tomar consciência de que com o tempo nossa tradição desaparecerá. E isto dependerá de nós.

Cabe a cada um incentivar um colega ou parente a participar de nossas atividades. Mais tarde, quando vocês formarem outra família mista, cabe a vocês a obrigação de orientarem seus filhos para que a cultura e a tradição de nossos pais não morra, pois assim morrerá mais um poquinho da nossa Lituânia.

Laima Vosylius.

TIESA IR GYVENIMAS

ATGAILOS SAKRAMENTO REFORMA

NUSIDĖJĖLIŲ BAŽNYČIA

Paskutinis punktas yra itin svarbus. Įvadas į naująjį "ritą" rūpestingai vengia klaidos laikyti Bažnyčią tobulųjų Bendruomenę. Bažnyčios šventumas neišskiria reikalo valytis. Jos šventumas greičiau susidaro iš jos sugebėjimo praveisti nuolatinę savo narių atgailą. Susitaikymas nėra akimirkos pasikeitimas, po kurio atgailotojas galėtų nebepajudinamas stovėti malonėje. Susitaikymas yra "nusidėjėlius prie savo krūtinės glaudžianti Bažnyčia, drauge ir šventa, ir visada privalanti valytis, be perstogės einanti atgailos ir atsinaujinimo taku". (Lumen Gent. Ordo 3).

Atgailos "rito" išskirtinė reikšmė yra padaryti, kad krikščionis sugrįžtų į nuolatinio tobulinimo

si eiga-procesą. "Pas Tėvą grįžtas atgailotojas pasuka atgailos kelian". Tai iškalbingas išsireiškimas. Jis sustiprina dinamišką sampratą krikščionybės kaip "kelio" į tikslą, pasiektiną gyvenimo būvyje. (Pal. Apd. 9,2; 24,22).

VISKĄ APIMAS (INTEGRUOTAS) "RITAS"

Tikrąjį bažnytinės atgailos atnaujinimą sudaro santaika visų tų veikimo aspektų, kuriais Bažnyčia vykdo savo narių atvertimą. Tradicinis to sakramento teikimas (administratio) suponavo žodžio, maldos ir Bažnyčios aukos įtaką. Taip pat suponavo nors pra-

džią penitento atsivertimo asmeniškumą jo paties pasiruošimu sakramentui. Pačiame sakramento "rite" kunigo veikla buvo principiniai teisėjo veikla. Jo vaidmuo kone visai sakramentinis – suteikti malonę.

Naujajame "rite" vengiama tai pabrėžti. Aišku, visada pasilieka Bažnyčios išganomosios veiklos širdis "penitento absoliucija", ta Kristaus apaštalams ir jų įpėdinams patikėta tarnyba. (Ordo 8; Mt. 19, 18; Jn 20,23). Tačiau šitas aktas yra komplikuoatas išganingųjų aktų struktūros viršūnė, kuriuos atlieka įvairiais būdais įvairūs "ministrai".

Kas liečia atg. sakramento teikimą-ministrą: kunigo teikiamoji absoliucija yra įjungta į visos bažnytinės bendruomenės veiklą, taip kad: visa Bažnyčia, kaip kunigiška tauta, atlieka Dievo jai patikėtą sutaikymo darbą. Tai padidina ir pakilina visų tikinčiųjų darbų nuopelnus, maldų vertę ir todėl sutaikymo "ritą" taip sustatyti, kad jame galėtų dalyvauti visa bendruomenė.

Apžvelgiant "rito" vartojamus veiksmus regime, kad sakramentinis aktas yra įjungtas į kompleksą veiksmų, kuriais Bažnyčia, skeldama Dievo žodį, "šaukia" tikinčiuosius atsiversti, "paliudija" nuodėmių atleidimą Kristaus vardu ir atleidžia jas Šv. Dvasios galia.

Viena priežasčių apjungti visus tuos elementus yra tikinčiųjų patiriamas sunkumas vieniems patiems deramai pasiruošti atgailos sakramentui, nuodėmės apsėstame pasaulyje. Pasirengimą įjungdama į patį sakramento "ritą" bendruomenė padeda individui lengviau atsiversti ir visas pasirengimo procesas vyksta sakramentinės malonės plotmėje-sferoje.

ISIKŪNIJIMO POŽIŪRIS

Atgailos sakramentą pertvarkant, lemiamos reikšmės turėjo naujos pažiuros į liturgiją. Psichologiniai ir sielovadiniai žodžių ir simbolių efektai - padariniai nebeatskiriami nuo sakramento efektų

AR NELAIKAS KELTI VYSK. M. VALANČIAUS BEATIFIKACIJOS BYLĄ

Mokytojų ir jaunimo studijų savaitės išvados

Rugpiučio 11 d. po nakties lietaus išaušo gražus rytas. Prasidėjo pirmoji studijų savaitės darbo diena.

Dienos vadovu pakviečiamas Juozas Plačas, Chicagos Dariaus-Girėno lit. mokyklos vedėjas. Kun. prof. St. Yla skaito antrąją paskaitą apie vysk. M. Valančių. Vakarykštėje paskaitoje buvo labiau norima iškelti jo asmenybę, pajusti jį kaip žmogų, o šiandien peržvelgiama jo biografija, sustojant prie svarbesnių jo gyvenimo bruožų, kurie paliko gilius pėdsakus. Žinomus Valančiaus gyvenimo duomenis prelegentas labai įdomiai ir gyvai komentavo. Jis sustojo prie trijų svarbių vysk. Valančiaus darbų: švietimo, blaivinimo, veiklos taktikos.

Valančius įvedė Lietuvoje beveik privalomą švietimą, ko tuo laiku neturėjo nė viena V. Europos valstybė. Valančiui mirštant, Lietuvoje tebuvo likę vos 12-15% analfabetų, kai tuo pačiu metu Rusijoje jų buvo net 80% ir daugiau. Tam pasiekti jis vartojo griežtas priemones.

bet pasiekė gražių rezultatų. Antra, kovodamas su girtavimu, atstatė ir pakėlė tautos moralę, kitur V. Europoje buvo tik paprastos blaivybės brolijos, o čia išaugo į milžinišką jėgą. Trečia, Valančiaus taktika buvo lanksti, drąsi. Rusus jis pats pirmą šachuodavo, pasiremdamas jų pačių įstatymais ir konkordatu, kanonais. Rusai turėdavo teisintis arba ieškoti naujų kovos metodų. Valančiaus priešai rusai, rašydami apie jį pranešimus, pripažįsta didelę jo įtaką Lietuvos žmonėms, neteko vilties Lietuvą surusinti ir supravoslavinti.

Valančius norėjo būti naudingas Lietuvai ir miręs. Ir liko naudingas. Jo dvasią tebėra gyvena tautoje. Ir dabar yra valančiško pasiaukojimo.

Paskaitos pabaigoje prelegentas kėlė mintį, — ar nereikėtų kelti vysk. Valančiaus beatifikacijos bylos, kad jis, tapęs šventuoju, prabilėtų į visas tautas. Šiuo metu Valančius per mokytojus turi kalbėti lituanistinėse mokyklose.

esminių formulių. Į žmogų praby la visas sakramentinis ženklas. Tai duoda suprantamą ir skatinančią motivaciją. Veikia ir antgamtinio-supernaturaliu būdu, pakeisdamas žmogaus būseną ir veiklą ir nuteikdamas jį atsiliepti tikėjimu. Šitoks "įkūnijantis" požiūris į sakramentą, į liturgiją, reikalauja suimti į sakramentinį "ritą" visus bažnytinės akcijos aspektus atgailojančiam atnaujinti.

Šitoks priėjimas reikalauja pakeisti viso "rito" stilių, ar teisingiau, grįžti prie senojo, ne tokio juridinio, labiau pastoracinio, stiliaus Bažnyčios Tėvų. Drauge su aiškiais tiksliais formulėmis, išsakančiomis ministro vaidmenį, šitas stilius pasinaudoja biblijiniais įvaizdžiais ir simboliais turtinga kalba, iššaukiančia emocinį atgarsį. Kunigui paliekamas platus laukas; "Ordo" duodama medžiaga pritaikyta esamai progai. Taigi direktyvos neprimeta sustingusios struktūros, o yra nurodymai atsivertinti į pastoracinę situaciją, į jų įvairybę. Paskutinis "rito" siekiamasis tikslas yra kiek tik galima gilesnis atsivertimas.

SPALIS - ROŽANČIAUS MĖNUO

JŪS GALIT, SU ROŽANČIUM,
PAGUOSTI LIGONIUS,
PAGELBĖTI MIRŠTANTIEMS,
ATVERSTI NUSIDĖJĖLIUS,
PADĖTI MISIONIERIAMS,
IŠVADUOTI SKAISTYKLOS SIELAS,

TAIGI, SU ROŽANČIUM,
JŪS TAMPATE
VISŲ GERADARIAI.

(Pop. Paulius VI)

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

TERCEIRO CONGRESSO MUNDIAL DA JUVENTUDE
LITUANA Rio das Giestas, 927-9 - Vila Bela - 03147 São Paulo, SP
- Tel (011) 63-5723, 274-0934

KONGRESO LIETUVAITĖ

Skelbiamas vajas. Kviečiamos visos draugijos, būreliai, sąjungos statyti savo kandidates. Tai mergaitės, kurios bilietai platinimu šaukiamos prisidėti prie Jaunimo kongreso.

Daugiausia pasidarbavusi, ar ta, kurios artimieji ir draugai daugiausia norės, kad ji būtų Kongreso Lietuvaite, bus per patį iškilmingiausią Naujųjų Metų balių apvainikuota gintaro karūna, kuri bus atvežta iš Šiaurės Amerikos - ta pati, kuri dengė galvą pirmosios Jaunimo kongreso karalaitės. Ją uždės Dalia Orantaitė iš Clevelando.

Tai bus didelė garbė ir nuopelnas visų svečių akyse. Kuo daugiau kandidačių, tuo bus įdomiau, nes visos bus viešai pristatytos ir apdovanotos. Būtų tikrai malonu mums visiems, kad kiekviena Brazilijos lietuviška organizacija ar sambūris būtų atstovaujamas savo jaunuole, kandidate į Kongreso lietuvaitę.

Gali statyti savo kandidatę ir tam tikros vietovės lietuviai, ar tai S. Paulo miesto, sakykim Bom Retiro lietuviai, Santo André lietuviai ir t.t., ar pavyzdžiui Porto Alegre lietuviai, Rio de Janeiro ar kito miesto ar kaimo.

Pristatyti savo kandidatę ir pasiimti bilietus užtenka susisiekti su Finansų komisija - išdininku Jonu Tatarūnu, Av. Zelina 1135, tel. 63-7344.

Mes praeity esame turėję Gintaro karalaitę, Pietų Amerikos Jaunimo stovyklos lietuvaitę ir dar kitas, ir visad tai buvo mums visiems labai malonus įvykis - matyti savo jaunuolės viešai pagerbtas, savo drauges išrinktas princese ar karalaite, kiek tai visiems suteikia gražaus džiaugsmo ir pramogos. O tai mergaitei įvykis kartais lieka vienas iš svarbiausių jos gyvenimo atsitikimų. Staiga visi turime progos atkreipti dėmesį į mūsų simpatiškausias ir veikliausias lietuvaites ir jas tinkamai pagerbti.

Nebūtinai jaunuolė turi priklaustyti organizacijai, kuri ją stato kandidate, taip kad nė Vyrų Brolija negalės pasiteisinti nepristatę savo kandidatės, Tautinių šokių grupė „Nemunas“ net nenori statyti savo kandidatės, skųsdamiesi (ar girdamiesi) kad jų mer-

Jaunimo stovykloje Argentinoje diskusijos apie kongresą. Kongreso stovyklavietėje šiais metais jau pravesta keletas savaitgalinių stovyklų
Nuotr. D. Vaitkevičiūtės

gaitės kitos organizacijos „išgraibsto.“

Kiekvienas skaitas šį straipsnį yra prašomas prisidėti prie šio vjaus, pirmiausia jį paskelbdamas savo būreliui kuriam priklauso, padėdamas išrinkti kandidatę, o vėliau, žinoma, darbuodamasis dėl jos pasisekimo.

Tik pagalvokim, kaip bus malonu matyti mūsų mergaites pristatomas šioj nepaprastoje šventėje, III Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso metu, pirmame mūsų ir svečių susitikime, žengiant į Naujuosius Metus. Ir pirmą kartą Brazilijoje, regėti vieną iš jų apvainikuojamą puikia gintaro karūna, lietu-

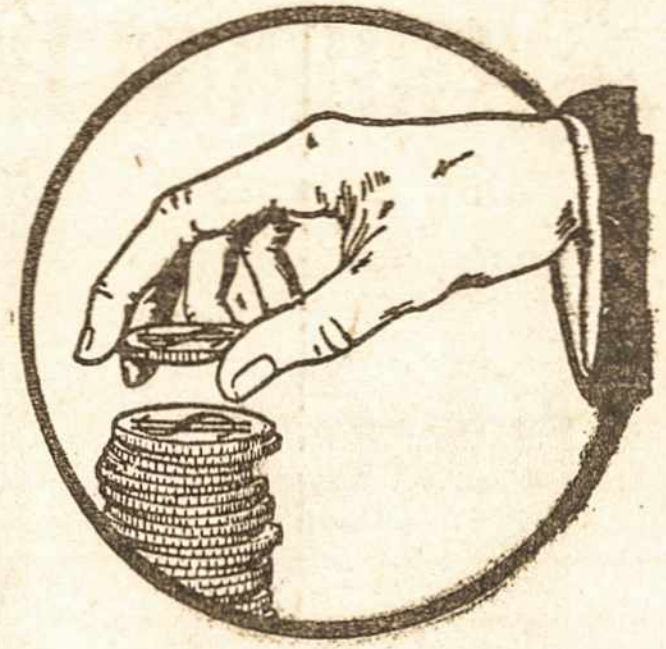
Buenos Aires, Argentinoje, Ona Kairelienė dirba „Laiko“ redakcijoje. Nuotr. Daivos Vaitkevičiūtės.

BRAZILIJOS KRAŠTO FINANŠŲ KOMISIJOS

svarbiausieji telefonai:

pirm. prel. P. Ragažinskas -
Tel. 274-2295

ižd. Jonas Tatarūnas - tel. 63-7344
ižd. Vincas Banys - tel. 274-0677
sekr. Halina Mošinskienė telef. 65-0907.

NAKVYNĖS:

Petras ir Roseli Bilevičiai, R. Inh-
angapi 65 - tel. 274-4047; Vyta-
s Bacevičius, R. Pedro de Godoi
396 - tel. 63-9343, Arnaldas Zi-
zas, R. das Heras, 1226; Angelika
Trūbienė, R. Marechal Malet, 481
tel. (darbo) 273-0338.

SEKANTI JAUNIMO STUDIJŲ
DIENA - Sekmadienį spalio 19, nuo
9:00 val. ryto, R. Juatindiba, 28-Mooca.

vės moters amžinu papuošalu. Tuo įvertindami mergaitės lietuviškumą, simpatišumą ir darbštumą, tikrai vertus pagarbos.

Tad su šūkiu „Tėvų žemė Lietuva, mūs širdyje visada“ skubėkim rinkti savo kandidates į šio KONGRESO LIETUVAITĖ, ar GINTARO VAIDILUTĖ.

KONGRESO RENGĖJAI.

LĖKTUVAS JAU PILNAS

Telefoniniu pranešimu iš Šiaurės Amerikos spalio 1 vakare São Pauloje sužinojome, kad Pasaulio Lietuvių Bendruomenės nuomuojamas WORLD AIRWAYS lėktuvas su 252 vietom jau yra užpildytas, nors keleivių registracija baigiasi tik spalio 6 d.

Taip pat jau užpildytos kitos vietos, užsakytos su VARIG per Los Angeles (įskaitant svečius iš Australijos) ir New Yorką (iš viso 80 vietų).

Šiuose trijuose skrydžiuose nebetilpo apie 30 asmenų, užsirašiusių iš Kanados, todėl šiuo metu tyrinėjamos galimybės sudaryti dvi mažesnes grupes, bent po 15 asmenų, skrendančių iš Toronto ir Montrealio.

Iš 100 Kanados lietuvių, 70 yra jaunuoliai, 30 svečiai (suaugę). Čikagoje užsakomos vietos (lėktuvuose iš Čikagos, Los Angeles ir New Yorko) yra maždaug 60 nuošimčių jaunimas ir 40 nuošimčių svečiai (suaugę).

SKAIČIAI IR NAKVYNĖS

Iki spalio 1 gautomis žiniomis per Šiaurės Ameriką ir iš JAV bei Kanados tikrai atskrenda į Jaunimo kongresą 332 asmenys su ekskursija, ir gal dar 30 daugiau, iš viso 363, neskaitant atskirai atkeliaujančių. Prie šių 362 tenka pridėti bent 16 iš Vokietijos, ir dar nežinomą skaičių iš kitų Pietų Amerikos kraštų.

Visų jau praneštų svečių tarpe yra maždaug 240 jaunuolių, kurie bus priimami mūsų šeimose.

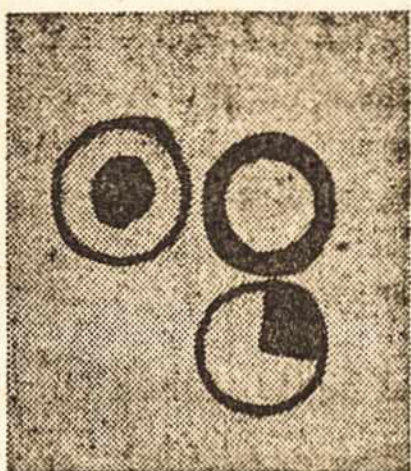
Kas galėtų ir norėtų priimti svečius ir viešnius iš kitų kraštų, kviečiami kreiptis į nakvynių komisiją ir užpildyti anketą - informacijų lapą kuriame galima nurodyti skaičių, lytį, pageidaujamą kraštą. Taip pat nakvynių komisijai reikia pranešti, jeigu šeima jau susitarė su giminėmis ar pažįstamais, nes kitaip pagal sąrašą komisija tebeieškos jiems vietų kitoje šeimoje.

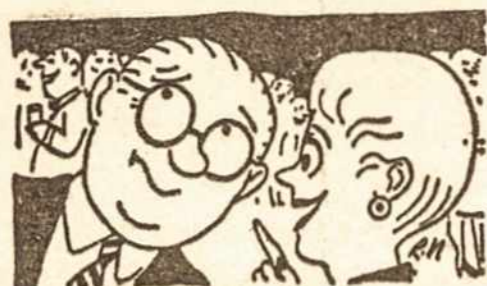
TRUPUTĖ PAGALVOK

AKIŲ APGAULĖ

Šių trijų skritulių šviesiosios ir tamsiosios sekcijos yra vienodos: 1:3.

Būti populiariu tai reiškia su idomumu klausytis tokių dalykų, kuriuos jau seniai žinai.

KALĖJIME

— Mano vyras neišeina iš kalėjimo.

Kokia gėda!

— Visiškai ne. Jis yra kalėjimo viršininkas.

SENA ŽĄSIS

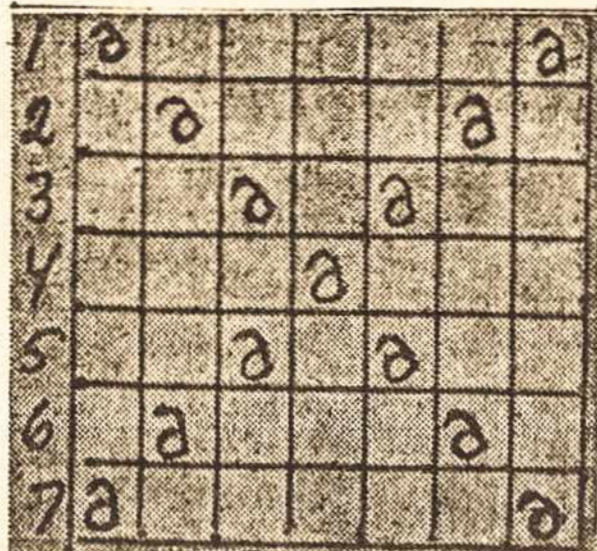
— Ir sena gi tavo žąsis — sako besivaišindamas pas šykėtuolį jo draugas.

— Iš ko tu pažįsti, kad ji sena?

— Iš dantų.

— Juk žąsis dantų neturi.

— Bet aš turiu...

(Žiūrėti brėžinį). Yra 49 langelių kvadratas. Jame įrašyta trylika raidžių "a". Likusius langelius užpildykite kitomis raidėmis taip, kad susidarytų septyni lietuviški žodžiai. Įrašytų raidžių keisti negalima. Tas pats žodis negali kelis kartus kartotis.

JAUNYSTĖ

Miela ir graži jaunystė,
Kaip gėlė kol nenuvysta.
Bet laikas, bėgantis tolyn,
Pakeičia viską jis senyn.

Nors širdis jaunų svajonių,
Raibsta akys nuo vilionių,
Bet lenkiasi žmogus žemyn,
O gėlės metamos šalin.

Jaunas tad mokėk gyventi,
Kad su gėle nepasenti.
O jau pasenus, su laiku —
Nors prisiminti bus smagu.

Kai jaunystėje kadais
Išminties romėnų paisai
Ir su gėle šaukei nuolat
Vis: vivat, crescat, floreat!*)
Tausok kaip gėlę tad jaunystę.
Žinok, gyvenimas negrįžta.

*) Tegyvuoja, teauga, teįydi!

A. Balys

Jaunosios kanklininkės Sigutė ir Mirna Bankalnytės koncerto metu, JA V-bėse. Nuotr. J. Garlos („Dirvos" klišė)

Mūsų Lietuva Mažiesiems

NUSPALVINK ŠI VYTI.

MAMOS PASAKOJIMAS APIE LIETUVĄ

Mano mama labai mažai atsimena, todėl kad ji buvo labai maža, kai išvažiavo iš Lietuvos. Mama pasakojo, kad ji gyveno rudam name ir turėjo didelį kiemą. Tame kieme buvo didelis vyšnių medis. Ir mano mama vis norėdavo vyšnių skinti, bet po tuo medžiu buvo didelis šulinys. Jos mama vis bijodavo, kad ji neįkristų į šulinį, tai ji jai neleisdavo skinti vyšnių.

Mama dar atsimena, kad ji turėjo kiaulę. Ji tai kiaulei priraudavo žolės ir ją šerdavo. Mama turėjo didelį vilkinį šunį, jo vardas buvo Musė. Musė buvo išmokintas nunešti mano mamą tėteli pietus į darbą. Jis kiekvieną dieną nešdavo ir ne vieną kartą nesuėdė pietų. Vėliau rusai tą šunį nužudė. Jie pašėrė jį mėsa, sumalta su stiklu. Kai rusai atėjo į Lietuvą, mama su savo tėvais turėjo išbėgti, bet kada nors žadame visi sugrįžti.

Rikis Lizdenis, 4 sk.
Bostono liuanistinė m-la

MŪSŲ LIETUVA

Mano tėveliai sako, kad Lietuvos kraštas yra labai gražus. Jie sako, kad gali krautuvėj kalbėti lietuviškai su žmonėmis. Aš noriu kada nors nuvažiuoti į Lietuvą.

Mes kada nors turėsime laisvę Lietuvoj.

Andrius Narbutis, 3 sk.

Aš noriu, kad Lietuva būtų laisva. Aš noriu Lietuvai padėti. Aš noriu būt karys.

Tomas Strolia, 3 sk.

Vasario 16 yra lietuvių Nepriklausomybės minėjimo šventė. Bet dabar ji nėra mums džiaugsmo šventė, kaip pirmiau.

Šiais laikais mes ją švenčiame su tautiniais šokiais ir dainomis per minėjimus.

Labai ilgas laikas praėjo, kol Lietuva gavo savo laisvę. Daug lietuvių žuvo už Lietuvos laisvę. Todėl mes einam į lietuvišką mokyklą, kad mes išmoktumėm lietuviškai kalbėti.

Andrius Vitkus, 5 sk.

Visi Dariaus Girėno lit. m-las mokiniai.

Literatūra ~ Dailė ~ Mokslas

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

(Tąsa iš praeito Nr.)

Stefanija Rūkiene

KAIME

Malinovkoje lietuviai tremtiniai mažėja. Patys pirmieji ištrūko iš kolchozo ir išvažiavo į rajono centrą Svila ir Rudžiūnai. Rudžiūnas A. ir Svila Vytautas buvo labai nagingi. Kai iš Bakčaro į armiją mobilizavo paskutinius specialistus, tai iš kolchozo jų vieton pareikalavo naujų darbininkų. Rajono centrui buvo reikalingi elektrikai. Minėti tremtiniai ir pasisakė, kad abu yra specialistai – elektrikai. Tikrais specialistais jie nebuvo, bet apie elektrą nusimanė ir išvažiavo. Jie ir savo šeimas ištraukė iš kolchozo. Taip mūsų kaimas ir neteko šešių darbininkų. Vietiniai kaimiečiai pavydėjo ir tvirtino, kad ten bus daug geriau gyventi ir pragyventi. Visuose komunistiniuose kraštuose blogiausias gyvenimas kolchozuose, bet nuo šios ūkinės blogybės vistiek neatsisakoma, nes darbo gyvulius – kolchozininkus reikia laikyti nuolatinėje kompartijos kontrolėje.

Dažnai kartu dirbdavome su Albinu Buterlevičium. Tai buvo brunetas, aukštas, liesas, smulkaus trikampio veido ir jau peržengęs trisdešimt metų lietuvis. Kalbėdamas kiek

užsikirsdavo ir truputį mikčiojo. Tėvynėje jis buvo Lietūkio buchalteriu ir gyveno Kaune. Darbe buvo nuoširdus ir draugiškas. Į jį pasižiūrėjus ir nematant jo menkučių pietų, jau galėjai spręsti, kad tas žmogus visada yra alkanas ir labai nori valgyti. Jo žmona buvo iš Plungės vienos gydytojos duktė. Ji buvo truputėlį perdėtai maloni ir jos elgesyje buvo kiek slėktiškumo, bet save laikė lietuve ir tarp lietuvių jautėsi savame kieme esanti. Ta tremtinė buvo studijavusi mediciną, ar gal iš motinos tas žinias gavusi, bet mediciniškuose reikaluose nusimanė ir kai ką tremtiniam patardavo. Jie tik ką prieš išvežant buvo sukūrę šeimą.

Plaukiant upėmis Buterlevičiai atkreipė mūsų dėmesį, nes buvo visiems draugiški ir gražiai tarp savęs sugyveno. Matėsi meilė, prisirišimas ir rūpinimasis vienas kitu.

Neseniai juos aplankė nedidelis, juodas Sibiro gandrelis. Jų čia yra labai mažai ir retai tenka pamatyti, nes gyvena pelkėtų miškų gilumose. Ir štai tas gandrelis atnešė jiems gražų berniuką, kuris šeimai suteikė džiaugsmą, bet kartu ir naują rūpestį, kaip tokią gležnutę gyvybę išauginti ir nenumarinti badu.

Albinas dar labiau sumenko besirūpinamas žmona ir sūneliu. Tas jaunas ir darbštus vyras dirbo dieną ir naktį, kad užsidirbtų šeimai juodos duonos kąsnelį. Jei taip žmogus dirbtų laisvame krašte, tuojau išdygtų namukas ir kieme atsirastų automobilis, jau nešnekant apie maisto gausumą ir įvairumą – kimšk viską, ko tik perdėtai išlepintas gomurys reikalauja. Tai būtų ten, kur "kapita-

listai darbininkus marina badu". O šio šūkiu raudonųjų autorių krašte tremtinys negali uždirbti savo šeimai juodos duonos, bulvių ir pieno. Sunkiai ir ilgas valandas dirba Albinas, dirba ir jo žmona, maino paskutinį skudurėlį į pieną, kad tik jų Kazelis nebūtų alkanas ir išaugtų.

Labai sunkiai dirba ir Meinorius. Tai stiprus, gražiai nuaugęs ir užsigrūdinęs Lietuvos laukų artojas.

Alfredas Stanevičius
(Montevideo)

Klemensas Jūra

TU NEMATEI...

Tu nematei manęs pareinant girto,
Apsvaigusio pavasario žiedų kvapais...
Kada gegutė juoku nuo kojų virto,
Krykštė pakluonėse linksmi maži vaikai.

Medum varvėjo anas gegužio rytas –
Purienom kaišėsi Apatkas ir laukai,
Kai vieversys, lyg akmenėlis krito,
Rymojo senos eglės pakvipusios sakais...

Šypsojosi "Jonelis-Kryžius" senas –
Kai spinduliai jo ažuolinį veidą glostė...
Šventa ramybė plačiais laukais sroveno,
Pavasaris gélėm visus takus nuklostė.

Pavasariu apsvaigęsėjau per pievas,
Berželiams draugiškai pamojau kepure...
Tarp žydrumų aukštų géréjosi pats Dievas,
Vargonais himnus grojo sena žalia giria...

Ir gaila ir graudų – pargreita pamiršom
Anų laikų svaiginančius pavasarius...
Išblaškė žemės toliais audros niršios –
Prisiminimai, ilgesys – išspaudžia ašarą...

Nebeturiu paguodai to stebuklingo žodžio,
Negrįš pavasariai rudens keliais šarmotais,
Kaip lapai krintame į kietą žemės gruodą –
Ir nuskamba daina šaltos žiemos akordais.

"A LITHUANIAN BIBLIOGRAPHY"

Mes esame įpratę girdėti nusiskundimus, kad šio ar to mums labai trūksta, šis ar tas reikalinga padaryti, tačiau nėra kas dirba, trūksta lėšų ir t.t. Todėl malonu yra susilaukti netikėtumą, kad štai kas nors vertingo tapo padaryta. Tokį malonų netikėtumą mums suteikė didelis Adomo ir Filomenos Kantautų darbas: A LITHUANIAN BIBLIOGRAPHY. Tai stambi xxxix, 725 p. knyga, kurią išleido The University of Alberta Press, 1975 metais. Joje yra įtrauktos didesnės Kanados ir Amerikos bibliotekos, turinčios lietuviškų knygų ir žurnalų fondus, arba knygų įvairiomis kalbomis apie Lietuvą. Pagal bibliotekų simbolius tuojau galima matyti, kur kokia knyga ar žurnalas galima rasti. O jeigu jų nėra Amerikos bibliotekose, tai kai kuriais atvejais svarbesniems veikalams yra nurodytos kai

kurios Vak. Europos bibliotekos, kaip Institut fuer Weltwirtschaft Kielio mieste, Vak. Vokietijoje, turintis didelį rinkinį apie Baltijos kraštus. Platūs autorių ir knygų antraščių sąrašai veikalo gale lengvai padeda nustatyti, ar ta knyga yra Amerikoje ir kurioje bibliotekoje. Ne tik gale, bet ir daugelis straipsnių periodikoje pateko į šią bibliografiją.

Kaip ta knyga atsirado? Autoriai aplankė 46 bibliotekas ir nufotografavo lietuviškų knygų katalogo korteles. Dar 63 bibliotekos atsakė laiškais ir atsiuntė sąrašus, kokias lietuviškas knygas jos turi. Labai svarbu, kad autoriai aplankė lietuviškas bibliotekas ir muziejus, ir suregistravo jų gausius ir retus rinkinius, kurių neturi viešosios bibliotekos. Jie aplankė: ALKA muziejaus ir vienuolyno rinkinius Putna-

me, Conn., Balzeko muziejų, Kazimieriečių ir Lietuvių jėzuitų bibliotekas, Lietuvių muzikologijos archyvą (jie visi Chicagoje) ir Marijonų biblioteką Thompsonsone. Tik neaišku, ar panaudojo didelę Pasaulio lietuvių archyvo biblioteką Chicagoje ir Pranciškonų rinkinius Brooklyne ir Kennebunkporte, Me. – jie turi didelius knygų rinkinius, tik gaila, kad jie nėra tinkamai sutvarkyti naudojimui. Dabar iš šios bibliografijos galime sužinoti, kur galima rasti tokius žurnalus, kaip 'Akademikas', 'Naujoji Romuva', 'Vairas' ar 'Židinys' ir kokius jų numerius ten turi (šie žurnalai nėra užregistruoti 'Union List of Serials', 5 t., kur visi bibliotekininkai pirmiausia ieško).

Viso yra 10,168 knygų ir straipsnių antraštės, suskirstytos į 13 skyrių.

DIRVA

MŪSŲ ŽINIOS

PUIKI TEATRO ŠVENTĖ

Jau pati Antano Škėmos dramos „Žvakidės“ premjeros pradžia sekmadienį, spalio 5, Artur Azevedo teatre žiūrovams pranešė, kad būsianti nepaprasta šventė: vaidinimas prasidėjo laiku, 16 valandą, išgąsdindamas keliasdešimtį tautiečių, kurie pripratę atvykti pagal lietuviškai braziliską paprotį pusvalandį vėliau.

Pati drama sumaniai režisuota ir pastatyta adv. Vinco Tubelio, kuris net savo (žmonės sako, truputį „velniūkštišką“) barzdą paaugojo, kad galėtų vaidinti bebarzdžio tėvo (Vinco Banio) sūnų. O visa kultūringa scenos meno šventė maloniai dvelkė Dėdės Juozo - kun. J. Šeškevičiaus stiliumi.

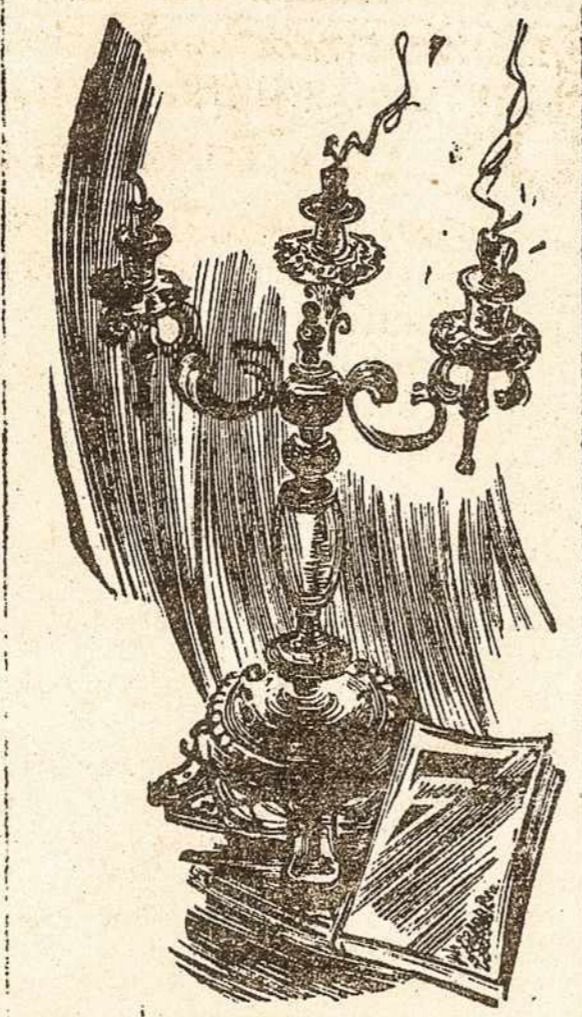
Visų pirma jau iš tolo per stiklines duris matėsi tautiniais rūbais pasipuošę žilvitičiai, nurodą vietas ir atskirdami avis nuo ožkų: garbės pakvietimus (virš 10 kruzeirų) įsigijusius pasodino priekyje, o visus kitus, įskaitant ir ML centus skaičiuojantį korespondentą, pasodino atokiau (kad geriau galėtų pastebėti, kas pavėluodamas įeina, nors ir nedrįstų pvardžių šiame numeryje suminėti.)

Nepabūgę vėsiaus oro ir žemai slenkančio rūko nustebo, salėje pamatę apie 450 žiūrovų, atvykusių net iš toliau - Santos, Guarujá ir kitur. Ir pirmasis vaizdas scenoje dar maloniau visus nuteikė: per visą rausvos uždangos priekį išsiriavę moksleiviai ateitininkai, žilvitičiai, „Rūtelės“ šokėjai.

Pranešėjai Robertas Saldys, Lijija ir Leonisė Rubliauskaitės su Vanda Pilipavičiūte pakvietė visus megėjų teatre vaidinusius atsistoti, o jų talkininkai tiesiog pagarbiamai prisegė po rožę artistams, kurių buvo nuo keliolikos iki virš 90 metų amžiaus, iš viso beveik 35 asmenys.

Po trumpos pertraukos žiūrovai sustojo pagerbti jau mirusių teatro darbuotojų, o gyvieji ir vaidinimo publikoje esantieji režisieriai buvo atskirai iškviesti po vaidinimo ir apdovanoti gražiai Aleksandro Bumblio ir Mūsų Lietuvos spaustuvių paruoštais Padėkos lapais. Ir nors vaidinimas statytas neįprasta proga, pabaigoje giedotas Lietuvos himnas baigė gražiai ir santūriai supinti tikrą kultūringą lietuvišką šventę.

Dar lietuvių išėvijoje caro Rusijoje pradėjęs vaidinti ir vėliau kelis vaidinimus pats parašęs dr. Eliziejus Draugelis lengvai ir jautriai papasakojo savo atsiminimą

kelis kartus pabrėždamas jauniems ateitininkams ir visiems susirinkusiems, kad jį tiek metų - gimęs 1886 m. - išlaikė ir tebeplaikė „meilė Tėvynei ir Dievas.“

Režisieriaus Vinco Tubelio paruošta drama ėjo aukso viduriu: Škėmos veikalas moderniškas (jame juoston įrašyta muzika, aktorių žodžiai, tik būtiniausios dekoracijos, kalbantieji mirusieji, giliai išvystyta psichologija), pati tema - 1941 metų frontas Lietuvoje - sunkoka, jaudinanti; ir tuo pačiu São Paulo lietuviams, gal daugiau norintiems pamatyti lengvesnio pobūdžio kūrinį, prieinama ir įdomi. Ją galėtų sekti dar abstraktesnis veikalas.

Prie prityrusių vaidintojų prisijungė ir nauji veidai (arba kiek jų buvo galima - Algirdo Sliesoraičio ateveju - už puošnios barzdos) matyti. Keliolikmetė Nilza Guzikaukaitė, daug kartų maža būdama deklamavusi ir vaidinusi, pirmą kartą pasirodė suaugusių scenoje, puikiai atsimindama ir išardama svajotojos sesers rolės žodžius.

Jos brolius vaidino A. Sliesoraitis, tarp daugelio savo bendrovės ir daugybės lietuviškoje visuomenėje darbų suradęs laiko rolei pasirošti. Gal pirmą kartą dalyvaavo dramoje, bet mokėjo scenoje judėti, išsireikšti. Ir gal daugiausia šioje tragedijoje pasirodžiusių patyręs adv. V. Tubelis, pagrindinis veikalo veikėjas, supindamas kitų aktorių pastangas į vientisą ir dramatišką vaizdą.

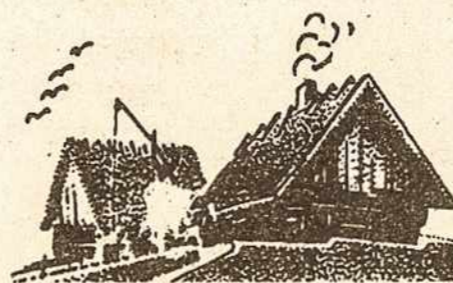
Dviejų veiksmų dramoje trijų vaikų tėvą vaidino Vincas Banys, vaizduodamas žmogų, pakliuvusį į neįtikėtiną tarpą tarp pasidavėlio sūnaus ir kito sūnaus poeto. Sovietų nužudytą kunigą, tėvo brolią atliko Kazimieras Miliuskas, savo ramiu būdu praturtindamas jo vaidmeniui skirtus žodžius.

Kartu su V. Tubeliu profesinėje scenoje galėtų vaidinti Julija Kraujalytė, vaidinimo Agota, kurios rolė davė publikai progos atsikvėpti nuo šiaip sunkios temos.

Dar prie vaidinimo prisidėjo visose repeticijose dalyvavusi sufletė Liucija Jodelytė (kuri irgi nustebino publiką, nes jos - kaip kartais mūsų scenoje pasitaiko - nebuvo galima girdėti), ir Irena Adomavičiūtė Kuniškieinė, įgrojusi vargonų muziką.

Kun. J. Šeškevičiaus globojamų Sendraugių ateitininkų skyrius, su talkininkais moksleiviais, žilvitičiais, „Rūtelės“ šokėjais suteikė São Paulo ir apylinkių lietuviams tikrai retą teatro šventę. Ir jau kalbama, kad tikėtų ją pakartoti Jaunimo kongreso metu.

Reikėtų prie šio pasirodymo visumos paminėti ir pakvietimų - bilietų platinimą po visus bairus ir apylinkes. Jau gerokai iš anksto per malonius visų parengimų talkininkus, turinčius savo „klientus“, išplatinta virš 600 bilietų. Kurie auka (garbės pakvietimais ar įsigydami bilietą ir negalėję ateiti) parėmė veikalą, tikrai padarė šio veikalo rengėjus bei artistus, o programoje dalyvavę beabejonės praturtėjo lietuviška rengimo dvasia.

TEATRO DARBUOTOJAI

Mokytoja HALINA DIDŽIULYTĖ MOŠINSKIENĖ, dabartiniu metu Jaunimo kongreso Finansų komisijos sekretorė, daug bendradarbiauja lietuviškojoje spaudoje, yra išleidusi keletą knygų. Eilę metų mokytojavo São Paulo lietuviškoje mokykloje.

Su mokiniais režisavo visą eilę veikalų savo ir kitų autorių, tarp jų „Knygnešių anūakai“, „Kalėdų vakaras“, klebonijos statybos vajui paremti. Jaunimo metinių švenčių metu buvo pastatyti H. Mošinskienės parašyti vaidinimai: „Nulinkusios varpos“, „Joninių ugnys“ ir kiti.

Halinos ir Algirdo Mošinskių sūnus Jurgis gyvena Los Angeles mieste, JAV, dvi ištėkėjusios dukterys S. Paulyje ir jauniausias sūnus Antanas kartu su tėvais Perdises.

STASYS JŪREVIČIUS, buvęs mokytojas lietuvių mokyklose S. Paulyje, režisavo ir vaidino daugelį veikalų, kaip „Tuščios pastangos“, „Amerikoniška žmona“ ir kt.

Neseniai į JAV išvykęs kun. J. KIDYKAS taip pat režisavo V. Krėvės-Mickevičiaus „Kukis ir Gygis“, kuriame pats vaidino su a. a. D. Lauciumi.

Paskutiniu metu sužinojome, kad taip pat lietuviškus vaidini-

mus yra režisavęs ANTANAS DUTKUS, tačiau neteko sužinoti kokius veikalus. Tikimės, kad tie, kurie žino, pasidalins šiais daviniais su ML skaitytojais.

Tiek su lietuviška mokykla, tiek su moksleiviais ateitininkais visą eilę veikalų yra režisavęs DĖDĖ JUOZAS (kun. Juozas Šeškevičius): tarp jų su mažaisiais vaidinti „Paparčio žiedas“, „Kalėdų senelis“, Volerto „Naktis miške“, „Paskutinis sapnas žemėje“, „Šv. naktis.“ Tai buvo dideli vaidinimai su daug artistų. Visi tie „angelukai“, „nykštukai“ ir kiti šandien yra užaugę, vedę ar ištekėję. Tačiau maloniai prisimena anuos lietuviškos mokyklos laikus ir mokytojus Jadvygą Valeikiene, B. Kazlauskienę, A. Gudavičienę, E. Antanaitienę, M. Kinduriene, Haliną Mošinskiene, R. Jūraitienę, M. Vinkšnaitienę, J. Kaseliūną ir seseles Kristiną, Giovani, Teresėlę, Lourdes ir Liuciją, kartu dalyvavusius šitų švenčių parengime. Jaunimo švenčių metu režisavo „Mes eisim motinos ieškoti“, Gustaičio „Sekminių vainikas“, H. Mošinskienės „Nulinkusios varpos“ ir „Joninių ugnys“, „Linų žiedo daina“, „Jūros dukra.“ Ir gi režisavo Kat. moterų pastatyta „Vergijos griūvėsiuose“ ir parapijos pastatyta „Dr. Vincas Kudirką.“

Apie kitus režisierius nepasisėkė surinkti tikslesnių žinių.

(Šiuo baigiamas São Paule vaidinimus režisavusių aprašymas, Mūsų Lietuvai paduotas „Žvakidės“ premjeros proga).

LANKYS TAUTIEČIUS

Lietuvių katalikų šeimas ateinančiomis savaitėmis toliau Santana ir Casa Verde apylinkėse lankys klebonas kun. Petras Daugin-tis.

UŽSIMOKĖJO ML

Po 50 kr. Vac. Zizas, H. Klimas, St. Adomėnas.

Po 100 kr. Ant. Serbenta, J. Gerulaitis, N. N., Pr. Ribačionka.

IEŠKO GIMINIŲ

Ieškoma žinių apie tėvus Joną ir Barborą Papučkaitę-Meškauskus; jų vaikus Kazį (g. 1914), Valeriją (g. 1921), Lionginą (1922 m.) ir Juozą (g. 1925 ar 1926), išvykusių iš Rokiškio apskr., Švedasų miestelio, Karališkių gatvės 1927 m. į Braziliją. Tuo laiku jų adresas buvo Osasco.

Pranešti ML redakcijai.

KUN. HERMANAS ŠULCAS, dabar Italijoje, žada netrukus grįžti Brazilijon. Lapkričio (novembro) 10 dieną jis tikisi jau būti Santose.

MŪSŲ ŽINIOS

VILA ZELINOS KERMOŠIUS

kviečia visus maloniai praleisti laiką su draugais, išbandyti laimę, įsigyti įdomių dovanėlių ir paremti šv. Juozapo parapijos darbus.

**ŠEŠTADIENIAIS IR SEKMADIE-
NIAIS – VISĄ SPALIO MĖNESĮ.**
Nuo 17 iki 22 valandos.

KERMOŠIUS—KAIP AVILYS

Užsuku sekmadienio vakarą – kermošius ūžia, dūzgia, tartum avilys. Lietuviai ir kitataučiai, senesnieji, jaunimas ir vaikai, spaudžiasi nedideliame Zelinos parapijos šventoriuj.

Vieni šaudo į taikinį, kiti daužo skardines, tretieji stengiasi užmesti medinį žiedą ant kokio pagėidaujamo laimikio, dar kiti įvairius „numerius“ traukia – kiekvienas bando savo laimę.

Dauguma šildosi prie verandžio „quentão“ arba, grįžę iš teatro, net ir vakarienę randa; tad ir vaišini kvepiančiu kepsniu, užsigurkšnodami vėsiu alučiu. O „pipokininkas“ net suprakaitavęs nespėja iškepti tuos sprogstančius grūdus, kai vaikai viską išgraibsto.

Prasidėjęs šeštadienį, spalio 4, kermošius žada kas savaitę ką nors įdomesnio pristatyti. O lankytojų, atrodo, netrūks.

LANKĖ SESERĮ

Paula Rimšienė buvo nuvažiavusi pas savo seserį Liudą Miniauskienę Montevidėjuje ir aplankė Argentiną, vėliau grįždama į São Paulį su seserėčia prof. Margarita Miniauskaite de Blixen („Žinios“).

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DR. HELGA HERING

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Lima) **Telefonas: 220-0439**

IŠSKRIDO Į ŽAIDYNES

Tarp 285 sportininkų ir jų vadovų bei instruktorių, atstovaujančių Braziliją tarptautiniuose Panamerikos žaidimuose, iš São Paulo spalio 2 išskrido Petras Genevičius, krepšinio rinktinės instruktorius.

SKAITĖ PASKAITĄ

Izraelitų senelių prieglaudos Associação Beneficiente e Religiosa Israelita, Lar dos Velhos personalo ir slaugymo administratorė Janina Valavičienė pereitą 4 d. Jačanā židinyje skaitė paskaitą apie vyresnio amžiaus žmonių fizinę priežiūrą senelių prieglaudoje. Konferencija skaityta spalio 1 - 6 dienomis minimos „Senelių savaitės“ proga.

Paruošusi savo pastabas iš šaltinių įvairiomis kalbomis ir iš savo penkerių metų patyrimo šiame darbe, paašškino, kaip slaugomąjį ir kitą personalą galima lavinti gerontologijos srityje kol nėra Brazilijoje specialistų senelių priežiūrai ruošos. Konferencija ir diskusijos užtruko virš 45 min., paskaitų cikle dalyvavo slaugės, gydytojai, administratoriai, socialiniai asistentai ir kiti.

ATITAIŠYMAS

Literatūros būrelio pranešime „Pristatė naujas knygas“, ML nr. 40, įsivėlė nesusipratimas. Pristatymo „aktą“ skaitė ne kun. Pr. Gavėnas, kaip ten parašyta, o būrelio vedėjas, Alfonsas D. Petraitis.

LIETUVIŲ SAJUNGA-ALIANÇA savo narius ir bicivilius kviečia į LIETUVIŠKUS PIETUS

Sajungos rūmuose, Rua Lituânia 67, Moóca, š. m. spalio mėn. 12 dieną, sekmadienį, nuo 13:30 val. Apie dalyvavimą iš anksto pranešti telefonu 274. 51 16

**PIETŲ METU JAUNIMO KONGRESO KOMITETAS PRISTATYS
KONGRESO LIETUVAITĖS KANDIDATES VISUOMENEI.**

VEIKLOS KALENDORIUS – 1975

Spalio 9, 20:30 „Nemunas“ šoka Clube Atlético Paulistano.

Spalio 10, Tarptautinė vakariene Japonų kultūros draugijos salėje.

Spalio 12, 9:00 PLJK atstovų posėdis R. Juatindiba, 28.

Spalio 12, 13:00 val. Lietuvos Sąjungos Aliança pietūs, R. Lituânia, 67 - Moóca.

Spalio 18-19, Trijų kraštų Jaunimo kongreso posėdis, Porto Alegre.

Spalio 19, 11:00 Rio de Janeiro lietuvių pamaldos katedros koplyčioje.

Spalio 19, 9 val. ryto, R. Juatindiba, 20-JK atstovų susirinkimas ir jaunimo studijų diena.

Spalio 25, 20 val. Literatūros ratelio pobūvis ir Z. Bačelio autobiografijos pristatymas, G. Bačelio namuose, Av. Angélica.

Lapkričio 2, ypatingos Vėlinių pamaldos parapijose.

Lapkričio 15-16, Jaunimo kongreso bazaras, Sąjungos rūmuose, R. Lituânia.

Lapkričio 14-16, Trijų kraštų PLJK pasitarimas, Buenos Aires.

Lapkričio 23, „Nemunas“ šoka Persikų šventėje, Cocuera (prie Mogi das Cruzes)

Lapkričio 23, 16 val. lietuvių kalėdinis pasirodymas Prakartėlių muziejuje, Ibirapueros parke.

Lapkričio 28, 20 val. PLIAS susirinkimas pas A. ir H. Mošinskis.

MŪSŲ MIRŪSIEJAI

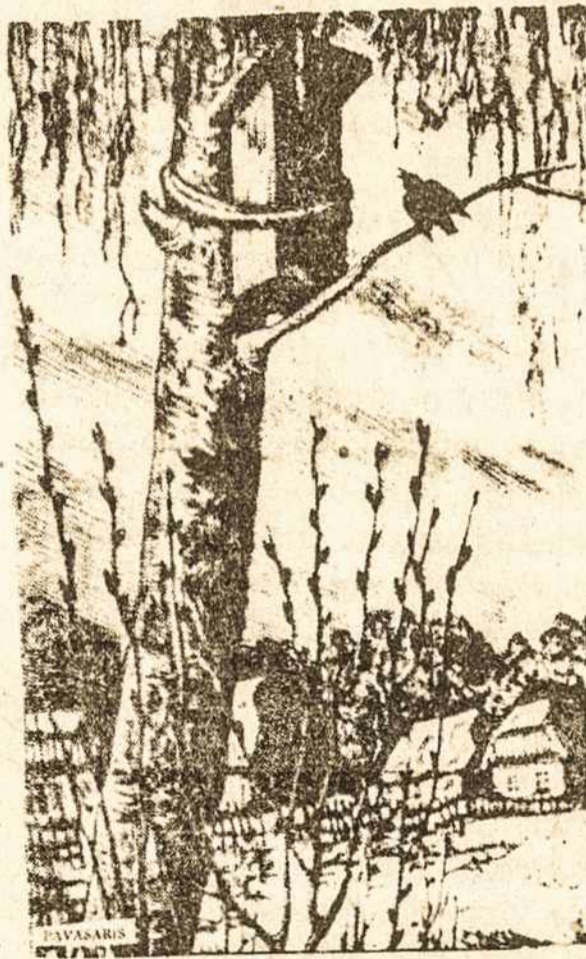
EDUARDAS EIMANTAS, gimęs Ukmergėje 1906 m.; liūdėdami liko žmona Joana Molevskaitė, sūnūs Albertas, Eduardas ir Marius ir šeši anūikai. Atvyko Brazilijon 1927 m., vertėsi siuvėjo amatu. Septintos d. mišios Vila Zelinoje spalio 6, 20 val. Mirė rugsėjo 27 Vila Alpinoje.

KAROLIS SLAVINSKAS, 74 m., kilme iš Ukmergės apskr. rugsėjo 30 mirė Mauá mieste. Septintos d. mišios V. Zelinoje 7 spalio, 20 val.

KAROLINA GRUNDINAITĖ-LAPIENĖ spalio 1, sulaukusi 74 m., mirė V. Zelinoje. Kilusi iš Rokišio, Brazilijon atvyko 1925 m. Nuliūdę liko duktė Ksavera Mačiulaitienė, du anūikai ir keturi proanūikai. Laidotuvų apeigas atliko kun. J. Šeškevičius. Palaidota V. Zelinos kapuose. Septintos d. mišios V. Zelinoje spalio 8, 19:30 val.

Prieš kiek laiko mirė kitas ukmergiškis, **IGNAS VERBICKAS**, kilęs iš Skiemonių parapijos. Vėlionis turėjo apie 70 m. amžiaus.

STASIO ŽŪTAUTO septintos d. mišias šv. Kazimiero parapijos salėje koncelebravo São Paulo kardinolą atstovaujantis regijoninis vyskupas Dom Joel Ivo Catapan, klebonas kun. P. Daugintis ir kun. A. Saulaitis spalio 4. Pamokslė vysk. Joel a.a. St. Žūtautą pavadino „trijų kardinolų soferiu“ pabrėždamas jo gilų tikejimą, pagarbą ir tarnybą Bažnyčiai.

Pavasaris

NOSSA LITUÂNIA

Caixa Postal 44.1
01000 São Paulo SP

Diretor responsável
ANTONIO AQUINO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

**MŪSŲ
LIETUVA**

MEŲNĖ PRENUMERATA: 50 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 250 kr. Paskiro numerio kaina: 1,00 kruzėiras. Užuojautos ir sveikinimai nuo 10 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis išeina ketvirtadienį. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai įteiktini nevēliau kaip iki sekmadienio vakaro.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS, MINI-SOMBRINHAS TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banyas Ltda.

Inscr. Estadual 104.519.517

CGC. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones 274-0677 - (Res.274-1886)
São Paulo